

КОНВЕНЦІЯ
про боротьбу з незаконним захопленням повітряних суден

ДЕРЖАВИ-УЧАСНИЦІ ЦЬОЇ КОНВЕНЦІЇ,

ВВАЖАЮЧИ, що акти незаконного захоплення або здійснення контролю над повітряним судном, яке знаходиться в польоті, загрожують безпеці осіб та майна, серйозно порушують повітряне сполучення та підривають віру народів світу в безпеку цивільної авіації,

ВВАЖАЮЧИ, що наявність таких актів викликає серйозне занепокоєння,

ВВАЖАЮЧИ, що з метою запобігання таким актам існує нагальна необхідність забезпечити прийняття відповідних заходів для покарання злочинців,

ДОМОВИЛИСЬ ПРО ТАКЕ:

Стаття 1

Будь-яка особа на борту повітряного судна, що знаходиться в польоті, яка:

а) незаконно, шляхом насильства або загрози застосування насильства чи шляхом будь-якої іншої форми залякування захоплює таке повітряне судно або здійснює контроль над ним чи намагається вчинити будь-яке таке діяння, чи

б) є співучасником особи, яка вчиняє або намагається вчинити будь-яке таке діяння,

вчиняє злочин (далі – злочин).

Стаття 2

Кожна Договірна Держава зобов'язується застосовувати щодо такого злочину суворі заходи покарання.

Стаття 3

1. Для цілей цієї Конвенції повітряне судно вважається таким, що знаходиться в польоті, в будь-який час з моменту закриття всіх його зовнішніх дверей після завантаження до моменту відкриття будь-яких з таких дверей для

вивантаження. У випадку вимушеної посадки вважається, що політ здійснюється доти, доки уповноважена влада не візьме на себе зобов'язання за повітряне судно та за осіб і майно, які знаходяться на борту.

2. Ця Конвенція не застосовується до повітряних суден, які використовуються військовою, митною та поліцейською службою.

3. Ця Конвенція застосовується тільки в тому випадку, якщо місце вильоту або місце фактичної посадки повітряного судна, на борту якого вчинено злочин, знаходиться за межами території Держави реєстрації такого повітряного судна; при цьому не має значення, чи здійснювало повітряне судно міжнародний політ або політ на внутрішніх авіалініях.

4. Ця Конвенція не застосовується у випадках, зазначених в статті 5, якщо місце вильоту і місце фактичної посадки повітряного судна, на борту якого вчинено злочин, знаходяться на території однієї і тієї ж Держави, коли така Держава є однією з тих Держав, які згадуються в зазначеній статті.

5. Незважаючи на пункти 3 і 4 цієї статті, статті 6, 7, 8 і 10 застосовуються незалежно від місця вильоту або місця фактичної посадки повітряного судна, якщо злочинець або ймовірний злочинець знаходиться на території іншої Держави, ніж Держава реєстрації повітряного судна.

Стаття 4

1. Кожна Договірна Держава вживає такі заходи, які можуть виявитися необхідними для встановлення своєї юрисдикції над таким злочином і будь-якими іншими актами насильства щодо пасажирів або екіпажу, вчиненими ймовірним злочинцем у зв'язку з таким злочином, в таких випадках:

а) коли злочин вчинено на борту повітряного судна, що зареєстроване в такій Державі;

б) коли повітряне судно, на борту якого вчинено злочин, здійснює посадку на її території та ймовірний злочинець ще знаходиться на борту;

с) коли злочин вчинено на борту повітряного судна, зданого в оренду без екіпажу орендарю, основне місце діяльності якого або, якщо він не має місця діяльності, постійне місцеперебування якого знаходиться в цій Державі.

2. Кожна Договірна Держава вживає такі заходи, які можуть виявитися необхідними для встановлення своєї юрисдикції над злочином у випадку, коли ймовірний злочинець знаходиться на її території і вона не видає його відповідно до статті 8 одній з Держав, згаданих у пункті 1 цієї статті.

3. Ця Конвенція не виключає здійснення будь-якої кримінальної юрисдикції відповідно до національного законодавства.

Стаття 5

Договірні Держави, які створюють спільні повітряно-транспортні експлуатаційні організації або міжнародні експлуатаційні агентства, що експлуатують повітряні судна, які підлягають спільній або міжнародній реєстрації, належним чином зазначають щодо кожного повітряного судна Державу зі свого числа, яка здійснює юрисдикцію та виступає як Держава реєстрації в цілях цієї Конвенції, та повідомляють про це Міжнародну організацію цивільної авіації, яка розсилає таке повідомлення всім Державам-учасницям цієї Конвенції.

Стаття 6

1. Переконавшись, що обставини того потребують, будь-яка Договірна Держава, на території якої знаходиться злочинець або ймовірний злочинець, бере його під варту або вживає інші заходи, що забезпечують його присутність. Взяття під варту та інші заходи здійснюються відповідно до законодавства такої Держави, але можуть продовжуватися лише протягом часу, необхідного для того, щоб здійснити кримінально-процесуальні дії або дії щодо видачі.

2. Така Держава негайно проводить попереднє розслідування фактів.

3. Будь-якій особі, яка знаходиться під вартою відповідно до пункту 1 цієї статті, сприяють в негайному встановленні контакту з найближчим відповідним представником Держави, громадянином якої він є.

4. Коли Держава відповідно до цієї статті бере особу під варту, вона негайно повідомляє Державу реєстрації повітряного судна, Державу, зазначену в підпункті «с» пункту 1 статті 4, Державу громадянства затриманої особи та, якщо вона вважає це доцільним, будь-які інші зацікавлені Держави про факт знаходження цієї особи під вартою і про обставини, що стали підставою для її затримання. Держава, яка проводить попереднє розслідування, передбачене пунктом 2 цієї статті, негайно повідомляє про отримані нею дані вищезгаданим Державам і зазначає, чи має вона намір здійснити юрисдикцію.

Стаття 7

Договірна Держава, на території якої виявляється ймовірний злочинець, якщо вона не видає його, зобов'язана без яких-небудь винятків і незалежно від того, чи вчинено злочин на її території, передати справу своїм уповноваженим органам для цілей кримінального переслідування. Ці органи приймають рішення таким же чином, як і у випадку будь-якого звичайного злочину серйозного характеру, відповідно до законодавства цієї Держави.

Стаття 8

1. Злочин вважається таким, що підлягає включенню як злочин, що тягне за собою видачу, в будь-який договір про видачу, укладений між Договірними Державами. Договірні Держави зобов'язуються включати такий злочин як злочин, що тягне за собою видачу, в будь-який договір про видачу, укладений між ними.

2. Якщо Договірна Держава, яка обумовлює видачу наявністю договору, отримує прохання про видачу від іншої Договірної Держави, з якою вона не має договору про видачу, вона може на свій розсуд розглядати цю Конвенцію щодо злочинця як юридичну підставу для видачі. Видача здійснюється відповідно до інших умов, що передбачені законодавством Держави, до якої звернено прохання про видачу.

3. Договірні Держави, які не обумовлюють видачу наявністю договору, розглядають у відносинах між собою такий злочин як злочин, що тягне за собою видачу, відповідно до умов, передбачених законодавством Держави, до якої звернено прохання про видачу.

4. Злочин розглядається Договірними Державами для цілей видачі так, якби він був вчинений не лише в місці його вчинення, а й також на території Держав, які зобов'язані встановити свою юрисдикцію відповідно до пункту 1 статті 4.

Стаття 9

1. Коли будь-яка з дій, передбачених в підпункті «а» статті 1, вчинена або близька до вчинення, Договірні Держави вживають всі належні заходи для відновлення контролю законного командира над повітряним судном або для збереження за ним контролю над повітряним судном.

2. У випадках, передбачених попереднім пунктом, будь-яка Договірна Держава, в якій знаходяться повітряне судно, його пасажирів або екіпаж, сприяє його пасажирів та екіпажу в продовженні їх прямування настільки

швидко, наскільки це можливо, і без затримки повертає повітряне судно та його вантаж законним власникам.

Стаття 10

1. Договірні Держави надають одна одній найбільш повну правову допомогу у зв'язку з кримінально-процесуальними діями, здійсненими щодо такого злочину та інших актів, зазначених в статті 4. У всіх інших випадках застосовується законодавство Держави, до якої звернено прохання.

2. Положення пункту 1 цієї статті не впливають на зобов'язання за будь-яким іншим договором, двостороннім чи багатостороннім, який регулює або буде регулювати, повністю або частково, взаємну правову допомогу в кримінальних справах.

Стаття 11

Кожна Договірна Держава відповідно до свого національного законодавства повідомляє Раді Міжнародної організації цивільної авіації настільки швидко, наскільки це можливо, будь-яку наявну в неї відповідну інформацію щодо:

- а) обставин злочину;
- б) дій, вчинених відповідно до статті 9;
- в) заходів, вжитих щодо злочинця чи ймовірного злочинця і, зокрема, результатів будь-яких дій стосовно видачі або інших правових дій.

Стаття 12

1. Будь-який спір між двома чи більше Договірними Державами, що стосується тлумачення або застосування цієї Конвенції, який не може бути врегульовано шляхом переговорів, на прохання однієї з них передається на арбітраж. Якщо протягом шести місяців з дня прохання про арбітраж Сторони не в змозі дійти згоди щодо питання про організацію арбітражу, на прохання будь-якої із цих Сторін спір може бути переданий до Міжнародного суду відповідно до Статуту Суду.

2. Кожна Держава може при підписанні або ратифікації цієї Конвенції або при приєднанні до неї зробити заяву про те, що вона не вважає себе зв'язаною положеннями попереднього пункту у відносинах з будь-якою Договірною Державою, яка зробила таке застереження.

3. Будь-яка Договірنا Держава, яка зробила застереження відповідно до попереднього пункту, може в будь-який час зняти таке застереження шляхом повідомлення урядів-депозитаріїв.

Стаття 13

1. Ця Конвенція відкрита для підписання в Гаазі 16 грудня 1970 року Державами, які брали участь в Міжнародній конференції з повітряного права, що відбулася в Гаазі з 1 до 16 грудня 1970 року (далі – Гаазька конференція). Після 31 грудня 1970 року Конвенція відкрита для підписання всіма Державами в Москві, Лондоні та Вашингтоні. Будь-яка Держава, яка не підпише цю Конвенцію до набрання нею чинності відповідно до пункту 3 цієї статті, може приєднатися до неї в будь-який час.

2. Ця Конвенція підлягає ратифікації Державами, які її підписали. Ратифікаційні грамоти та документи про приєднання здаються на зберігання урядам Союзу Радянських Соціалістичних Республік, Сполученого Королівства Великої Британії і Північної Ірландії та Сполучених Штатів Америки, які цим призначаються урядами-депозитаріями.

3. Ця Конвенція набирає чинності через тридцять днів після дати здачі на зберігання ратифікаційних грамот десятима Державами, які підписали цю Конвенцію, які брали участь в Гаазькій конференції.

4. Для інших Держав ця Конвенція набирає чинності в дату набрання чинності цією Конвенцією відповідно до пункту 3 цієї статті або через тридцять днів після дати здачі на зберігання їхніх ратифікаційних грамот або документів про приєднання, залежно від того, що настає пізніше.

5. Уряди-депозитарії невідкладно повідомляють всі Держави, які підписали Конвенцію та приєдналися до неї, про дату кожного підписання, дату здачі на зберігання кожної ратифікаційної грамоти або документа про приєднання, дату набрання чинності цією Конвенцією, а також про інші повідомлення.

6. Після набрання чинності цією Конвенцією вона повинна бути зареєстрована урядами-депозитаріями відповідно до статті 102 Статуту Організації Об'єднаних Націй та відповідно до статті 83 Конвенції про міжнародну цивільну авіацію (Чикаго, 1944 р.).

Стаття 14

1. Будь-яка Договірنا Держава може денонсувати цю Конвенцію шляхом письмового повідомлення про це урядів-депозитаріїв.

2. Денонсація Конвенції набирає чинності через шість місяців після дати отримання такого повідомлення урядами-депозитаріями.

НА ПОСВІДЧЕННЯ ЧОГО повноважні представники, що нижче підписалися, належним чином на те вповноважені своїми Урядами, підписали цю Конвенцію.

УЧИНЕНО в Гаазі шістнадцятого грудня одна тисяча дев'ятсот сімдесятого року в трьох оригінальних примірниках, кожний англійською, іспанською, російською та французькою мовами, при цьому всі тексти є автентичними.

Застереження до Конвенції про боротьбу з незаконним захопленням повітряних суден (UNTS № 12325)

Алжир

Застереження, що міститься в документі про приєднання, зданому на зберігання 6 жовтня 1995 року

Алжирська Народна Демократична Республіка не вважає себе зв'язаною положеннями статей 24.1, 12.1 і 14.1 відповідно, Токійської, Гаазької та Монреальської конвенцій, які передбачають обов'язкову передачу будь-якого спору до Міжнародного суду. Алжирська Народна Демократична Республіка заявляє, що в кожному випадку потрібна попередня згода всіх зацікавлених сторін для передачі спору до Міжнародного суду.

Відповідні статті: 12

Бахрейн

Застереження, що міститься в документі про приєднання, зданому на зберігання 20 лютого 1984 року

Бахрейн не вважає себе зв'язаним пунктом 1 статті 12 Конвенції.

Відповідні статті: 12

Бразилія

Застереження, що міститься в ратифікаційній грамоті, зданій на зберігання 14 січня 1972 року

Відповідно до положень пункту 2 статті 12 вищезгаданої Конвенції, Бразилія не вважає себе зв'язаною пунктом 1 цієї ж статті.

Відповідні статті: 12

Білорусь

Застереження, що міститься в ратифікаційній грамоті, зданій на зберігання 30 грудня 1971 року

Білоруська Радянська Соціалістична Республіка не вважає себе зв'язаною положеннями пункту 2 статті 12, яким встановлено, що спори щодо тлумачення або застосування Конвенції передаються на розгляд арбітражу або Міжнародного суду на вимогу однієї зі сторін спору.

Відповідні статті: 12

Чилі

Застереження, що міститься в ратифікаційній грамоті, зданій на зберігання 2 лютого 1972 року

Уряд Чилі заявляє, що він не вважає себе зв'язаним пунктом 1 статті 12, який передбачає, що спори щодо тлумачення або застосування Конвенції повинні бути передані до арбітражу або до Міжнародного суду на вимогу однієї зі сторін спору.

Відповідні статті: 12

Китай

Застереження, що міститься в документі про приєднання, зданому на зберігання 10 вересня 1980 року

Зроблено застереження щодо пункту 1 статті 12 Конвенції.

Відповідні статті: 12

Куба

Застереження, що міститься в документі про приєднання, зданому на зберігання 27 листопада 2001 року

Зроблено застереження щодо пункту 1 статті 12 Конвенції.

Відповідні статті: 12

Еквадор

Застереження, що міститься в ратифікаційній грамоті, зданій на зберігання 14 червня 1971 року

Зроблено застереження щодо пункту 1 статті 12 Конвенції.

Відповідні статті: 12

Єгипет

Застереження, що міститься в ратифікаційній грамоті, зданій на зберігання 28 лютого 1975 року

Зроблено застереження щодо пункту 1 статті 12 Конвенції.

Відповідні статті: 12

Німеччина

Застереження, що міститься в ратифікаційній грамоті, зданій на зберігання 11 жовтня 1974 року

Оскільки Конвенцію було ратифіковано відповідно до національного законодавства Німецької Демократичної Республіки, я цим заявляю від імені Німецької Демократичної Республіки, що Конвенція буде виконуватися та дотримуватися, за умови застереження, що пункт 1 статті 12 Конвенції не є обов'язковими для Німецької Демократичної Республіки.
Відповідні статті: 12

Гватемала

Застереження, що міститься в ратифікаційній грамоті, зданій на зберігання 16 травня 1979 року

Зроблено застереження щодо пункту 1 статті 12 Конвенції.
Відповідні статті: 12

Індія

Застереження, що міститься в ратифікаційній грамоті, зданій на зберігання 12 листопада 1982 року

Зроблено застереження щодо пункту 1 статті 12 Конвенції.
Відповідні статті: 12

Індонезія

Застереження, що міститься в ратифікаційній грамоті, зданій на зберігання 27 серпня 1976 року

Зроблено застереження щодо пункту 1 статті 12 Конвенції.
Відповідні статті: 12

Малаві

Застереження, що міститься в документі про приєднання, зданому на зберігання 21 грудня 1972 року

Зроблено застереження щодо пункту 1 статті 12 Конвенції.
Відповідні статті: 12

Марокко

Застереження, що міститься в документі про приєднання, зданому на зберігання 24 жовтня 1975 року

У разі виникнення спору всі звернення мають бути зроблені до Міжнародного суду на основі одностайної згоди зацікавлених сторін.
Відповідні статті: 12

Монголія

Застереження, що міститься в ратифікаційній грамоті, зданій на зберігання 8 жовтня 1971 року

Монгольська Народна Республіка не вважає себе зв'язаною положеннями пункту 1 статті 12 Конвенції про боротьбу з незаконним захопленням повітряних суден, в якій зазначено, що спори щодо тлумачення та застосування Конвенції передаються в арбітраж або до Міжнародного суду на прохання однієї зі сторін спору.

Відповідні статті: 12

Мозамбик

Застереження, що міститься в документі про приєднання, зданому на зберігання 16 січня 2003 року

Зроблено застереження щодо пункту 1 статті 12 Конвенції.

Відповідні статті: 12

Оман

Застереження, що міститься в документі про приєднання, зданому на зберігання 2 лютого 1977 року

Султанату Оман не вважає себе зв'язаним пунктом 1 статті 12 Конвенції.

Відповідні статті: 12

Папуа-Нова Гвінея

Застереження, що міститься в документі про правонаступництво, зданому на зберігання 4 грудня 1975 року

Вступаючи у права і обов'язки за цією Конвенцією, Папуа-Нова Гвінея цим використовує своє право згідно зі статтею 12 (2) Конвенції, щоб заявити, що вона не вважає себе зв'язаною статтею 12 (1).

Відповідні статті: 12

Перу

Застереження, що міститься в документі про приєднання, зданому на зберігання 28 квітня 1978 року

Зроблено застереження щодо пункту 1 статті 12 Конвенції.

Відповідні статті: 12

Катар

Застереження, що міститься в документі про приєднання, зданому на зберігання 26 серпня 1981 року

Зроблено застереження щодо пункту 1 статті 12 Конвенції.

Відповідні статті: 12

Румунія

Застереження, що міститься в ратифікаційній грамоті, зданій на зберігання 10 липня 1972 року

Соціалістична Республіка Румунія, відповідно до пункту 2 статті 12 Конвенції, заявляє, що вона не вважає себе зв'язаною положеннями пункту 1 цієї статті Конвенції про боротьбу з незаконним захопленням повітряних суден. Позиція Соціалістичної Республіки Румунія полягає в тому, що спори щодо тлумачення або застосування Конвенції передаються на розгляд Міжнародного Суду лише за згодою всіх сторін спору, для кожного окремого випадку.

Відповідні статті: 12

Російська Федерація

Застереження, що міститься в ратифікаційній грамоті, зданій на зберігання 24 вересня 1971 року

Уряд Союзу Радянських Соціалістичних Республік не вважає себе зв'язаним положеннями пункту 1 статті 12, передбачаючи, що спори щодо тлумачення або застосування Конвенції передаються на розгляд арбітражу або Міжнародного суду на вимогу однієї зі сторін спору.

Відповідні статті: 12

Саудівська Аравія

Застереження, що міститься в документі про приєднання, зданому на зберігання 14 червня 1974 року

Зроблено застереження щодо пункту 1 статті 12 Конвенції.

Відповідні статті: 12

Південна Африка

Застереження, що міститься в ратифікаційній грамоті, зданій на зберігання 30 травня 1972 року

З урахуванням застереження щодо пункту 1 статті 12 Конвенції, як це передбачено в пункті 2 зазначеної статті.

Відповідні статті: 12

Сирійська Арабська Республіка

Застереження, що міститься в документі про приєднання, зданому на зберігання 10 липня 1980 року

Зроблено застереження щодо пункту 1 статті 12 Конвенції.

Відповідні статті: 12

Туніс

Застереження, що міститься в документі про приєднання, зданому на зберігання 16 листопада 1981 року

[...] щодо другого речення пункту 1 статті 12 Гаазької конвенції: спір може бути переданий до Міжнародного суду ООН за згодою всіх сторін в спорі.

Відповідні статті: 12

Україна

Застереження, що міститься в ратифікаційній грамоті, зданій на зберігання 21 лютого 1972 року

Уряд Української Радянської Соціалістичної Республіки не вважає себе зв'язаним положеннями пункту 1 статті 12, який передбачає, що спори про тлумачення або застосування Конвенції передаються до арбітражу або до Міжнародного суду на вимогу однієї з сторін у спорі.

Відповідні статті: 12

В'єтнам

Застереження, що міститься в документі про приєднання, зданому на зберігання 17 вересня 1979 року

Зроблено застереження щодо пункту 1 статті 12 Конвенції.